Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26366
Copyright: Admont, Benediktinerstift

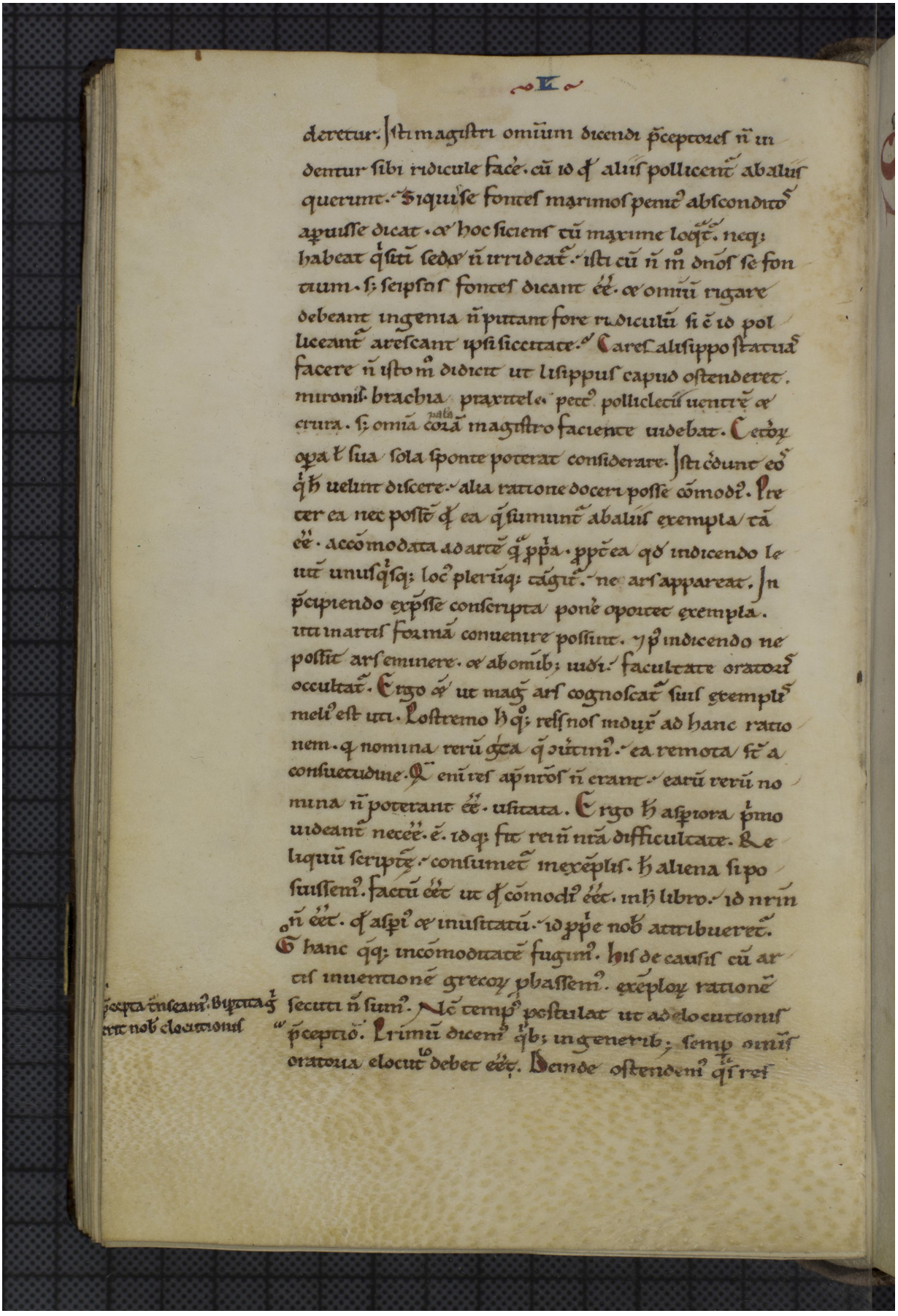

derentur. Isti magistri omiũm dicendi p̃ceptores nõ uidentur sibi ridicule facẽ. cũ id & alii pollicentur abalijs querunt. & Siquis se fontes marmoreos penes absconditos apuisse dicat. & hoc sciens cũ maxime logatur. neq; habeat q̃ sibi sedẽ nõ arrideat. isti cũ nõ m̃ dnos sẽ fontium. sed seipsos fontes dicant ẽe. & omnũ rigare debeant ingenia nõ putant fore ridiculũ si ẽ id pollicentur arescant ipsi siccitate. & Carnes alisippo statuã facere nõ isto m̃ didicit ut lisippus capud ostenderet. mironis brachia praxitelis pectus polycleti uentrẽ & crura. sed omnia corã magistro faciente uidebat. Ceteroq; opa & sua sola sponte poterat considerare. Isti cõdunt eos q̃ uelint discere. & alia ratione doceri posse cõmodi. Preter ea nec posse & ea q̃ sumunt abalijs exempla tã ẽe. accõmodata ad artẽ q̃ ppa. ppter ea qđ indicendo legut unusq̃sq; locũ plerũq; tãgit. ne ars appareat. In p̃cipiendo exp̃sse conscripta ponẽ oportet exempla. uti in artis forma conuenire possint. & p indicendo ne possit ars eminere. & abomnib; uidet facultate oratoris occultat. Ergo & ut mag ars cognoscat suis exemplis melius est uti. Postremo h q̃; ressnos mouẽ ad hanc rationem. q nomina rerũ grca q̃ antiqua. & ea remota sẽ a consuetudine. Quã enim res apud nos nõ erant. earũ rerũ nomina nõ poterant ẽe. usitata. Ergo h aspera primo uideant necẽe. ẽ. id q; fit rei nã difficultate. Reliquũ scripte & consumet me exemplis. h aliena si posuissem. factũ ẽet ut & cõmodi ẽet. inh libro. & id nrm nõ ẽet. & aspe & inusitatũ. & id ppe nob attribueret. Et hanc qq; incõmoditate fugim. his de causis cũ artis inuentionẽ grecoy phassem. exemploy rationẽ secuti nõ sum. Nec tempus postulat ut ad elocutionis p̃ceptiõ. Primũ dicem q̃b; ingenerib; semp omnis oratoria elocutio debet ẽe. Deinde ostendem qui rei

p̃cepta tñ scam. Byrria & ter nob elocutionis